

ПЕРЕДМОВА

Ковадонга О'Ші зайшла до мого офісу в школі моди Parsons у Нью-Йорку, випромінюючи неймовірний шарм і вражаючу проникливість. Стильна, елегантна і проста - одразу стало зрозуміло, що це саме та жінка, з якою у Parsons хотіли б співпрацювати. Відтоді ми зустрічалися багато разів, зокрема й тоді, коли Ковадонга запросила мене виступити перед студентами MBA у Вищій школі економіки й менеджменту, яку вона очолювала в Мадриді. І щоразу моя повага до неї та її бачення дивовижної міжнародної індустрії моди лише зростала. Тож цілком природно, що досі закритий світ Zaga відчинився перед Ковадонгою, щоб вона змогла літописати його для нас.

За багато років до того, ще коли я працював дизайнером у Лондоні, важливою зупинкою в нашій дослідницькій подорожі Парижем завжди був магазин Zaga поблизу Опери (L - Opera). Ми хотіли подивитися, як Zaga інтерпретує ключові тенденції у світі моди. На той час ми зазвичай бачили в інших магазинах усі пропозиції на наступний сезон, проте Zaga постійно нас дивувала. Колеги, які навідувалися до ма-

газинів кілька тижнів потому, завжди натрапляли на інший асортимент. Нас вражало те, як швидко змінювався асортимент цих магазинів.

Багато людей сумнівається, чи потрібна така стрімка зміна кольорів та, силуетів і фасонів щосезону. Та якби не ця хитка і мінлива природа модних тенденцій, то інспектори з контролю за якістю тканин в Індії, продавці-консультанти в Англії, технічні дизайнери у США, декоратори вітрин в Іспанії, в'язальниці у Таїланді, оператори швейних машин у Мексиці й десятки мільйонів інших працівників модної індустрії в усьому світі не мали б роботи.

Звісно ж, мода — також джерело невичерпного натхнення і позитиву. Адже і для клієнта, який обирає собі нову вишукану сукню для вечірки, і для дизайнера, який створює нову неймовірну модель, мода дає змогу задовольнити базову соціальну і потребу — потребу чудово виглядати і відмінно почуватися.

У цій книзі Ковадонга О'Ші, сягаючи аж до витоків Zaga, з'ясовує, як компанія перетворилася на глобального гравця у світі моди, якого ми знаємо тепер, і, що не менш важливо, як їй досі вдається так швидко реагувати на основні тенденції у світі моди. Щоправда, досі актуальне питання, чи потрібні такі стрімкі зміни модних тенденцій. Утім варто зауважити, що завдяки таким компаніям, як Zaga, мільйони людей, яким не по кишені вироби *haute couture*, все одно мають змогу дивовижно виглядати і мати добрий настрій.

Історія Zaga може нас багато чого навчити. І Ковадонга О'Ші розповідає її з глибокою обізнаністю і вишуканою легкістю.

Саймон Коллінз,
Декан школи моди
Нової школи дизайну Parsons
Нью-Йорк

ПОДЯКИ

Я завдячую багатьом людям за їхню допомогу з публікацією цієї книги.

Передусім і найбільше, без сумніву, це головному герою, самому Амансію Ортезі, який протягом багатьох років, крок за кроком виявляв потаємні куточки своєї особистості і своєї праці, що дало змогу, незважаючи на його небажання, все ж викласти на цих сторінках його думки й переконання.

За ним іде численний список людей, що працюють або працювали на компанію Inditex, чиї враження і спогади дали мені змогу розповісти про цього чоловіка і його компанію якомога точніше. Я хочу тепло подякувати кожному з них. Було б просто неможливо перелічити всіх, та запевняю, що пам'ятаю кожного з вас. Вже вкотре хочу подякувати секретаркам Ракель, Марібель і Кармен, які з незмінною терплячістю і відданістю, що значно перевищувала їхні службові обов'язки, були моїми безцінними союзницями.

Також я безмежно вдячна нинішньому президенту Inditex, Пабло Ісла, який усіляко допомагав і підтримував мене, щоб я розповіла світові щонайбільше про Амансію Ортега, засновни-

ка цієї компанії. Він завжди спонукав мене прямувати вперед, підтримуючи мої потуги, і витратив багато часу, читаючи ці нотатки, щоб я мала певність у правильності й точності викладу історії компанії Zara.

І зрештою, але не в останню чергу я хочу подякувати LID Publishing за те, що вони подарували світові цей такий довгоочікуваний і вкрай потрібний англомовний варіант книги.

Мадрид, листопад 2011

ВСТУП

Я ніколи не думала, що напишу цю книгу, поки раптом не усвідомила, що не лише хочу за це взятися, а й відчула нагальну потребу швидше сісти за комп'ютер і розповісти про Амансіо Ортегу світові, в якому так ефектно спалахнула його бізнесова зірка. У цій книзі викладено все, що мені пощастило дізнатися про цього чоловіка протягом наших зустрічей. Він звичайна людина, яка стала деким, набагато більшим, завдяки своїй безмежній щирості і відвертості. Амансіо Ортега заповзято захищав своє приватне життя від зовнішніх втручань. Та незважаючи на прагнення залишитися в тіні, він мимохіть став творцем історії і майже міфічною постаттю у світі бізнесу.

Про Амансіо Ортегу розповідали безліч байок, що не мали нічого спільного з реальністю, а про його справжню сутність і досі відомо мало. Провідні бізнес-школи, що очолюють так звані експертні рейтинги, вивчали його кар'єру. Усі, хто розмовляв із Амансіо бодай раз, поводитися так, ніби були з ним давніми друзями, хоча найбільше, чим вони можуть похвалитися, що колись мимохідь потисли йому руку.

Я не починатиму із безглузвих заяв, що, мовляв, я — одна з близьких друзів чи колег Амансіо, з ким він спілкується ледь

не щодня. Утім я справді вважаю себе привілейованою в тому сенсі, що під початку нашого знайомства ми чимало спілкувалися. Власне, я мала змогу розмовляти з ним про що завгодно, і це був обмін думками між двома професіоналами, які однаково палко люблять свою роботу. На той час він уже був революціонером у своїй галузі і став на шлях досягнення найбільшого в ХХ столітті бізнес-успіху у світі моди. Натомість моя царина - журнал *Telva*, який став піонером серед національних жіночих видань і також має право заявляти, що йому вдалося завоювати ринок, поступово витіснивши конкурентів, які прагнули контролювати весь національний продукт.

Можливо, нас із Ортегою об'єднувало подібне бачення майбутнього і ледь чи не сліпа віра в те, що ми тримали у руках? Попри розбіжності у міркуваннях, я анітрохи не сумніваюся: щось таке промайнуло в повітрі ще за першої зустрічі, викликавши спалах довіри, що сприяв започаткуванню стосунків тривалістю понад чверть століття, які витримали всі випробування часом, залишаючись при цьому такими ж близькими і яскравими.

Амансіо Ортегу я зустріла першого грудня 1990 року, коли мене запросили відвідати Inditex (Industries in Design in Textiles) - велику текстильну компанію, розташовану на околиці Ла-Корунья, провінції на північному заході Іспанії. На той час невелика промислова зона у Фіністерре, Артеїхо (передмістя Ла-Корунья) була майже не відома. А нині про неї знають на п'яти континентах. Коли літак приземлився, як і завжди під час моїх візитів, в аеропорту на мене чекало авто. Мене відвезли до головного офісу Zara, що на той час був розташований поряд із місциною в тій самій зоні Сабон, де згодом, значно пізніше, було споруджено дивовижну будівлю. Я приїхала порозмовляти із засновником текстильного бізнесу, який тоді лише починав привертати до себе увагу, і скористалася з нагоди оглянути виробництво.

Не думала я тоді, що ця зустріч стане початком мого майбутнього дослідження: що ж криється за цими чотирма літера-

ми – назвою фірми Zara, флагмана унікальної компанії Inditex. Ця корпорація очолює світовий рейтинг компаній-ритейлерів і, відповідно до результатів бізнес-огляду корпоративного рейтингу Merco за 2008 рік, список іспанських компаній. Її бізнес-модель здійснила революцію у складному і захопливому світі моди. Завдяки наполегливим зусиллям Амансіо Ортеги і сотень людей, що співпрацювали з ним упродовж багатьох років, у галузі жіночої моди відбувся великий стрибок уперед — із XX просто у XXI століття.

Часто, прислухаючись до Амансіо чи людей з його оточення, я особисто спостерігала, як працює цей бізнес, який механізм стоїть за велетенськими цифрами, про які ми читаємо в пресі, і як його очільник заробляє свої статки. Я бачила мільйони кілометрів сировини, з якої за рекордно короткий час виготовляли вироби для тисяч магазинів різних брендів, розкиданих по всьому світу; цікавилась, як живуть працівники компанії та їхні родини тощо.

Запевняю, що, незважаючи на дружні стосунки з Амансіо і на багатогодинні приязні розмови, він ніколи не давав мені жодних підстав сподіватися, що я отримаю його дозвіл на публікацію цієї книги. Будь-яка моя спроба зробити це — означала б зраду чи зазіхання на його право на приватність. Мої шалені зусилля виявити насамперед особистісні якості цього чоловіка можуть засвідчити його найближчі колеги — незрівнянний Хосе Марія Кастельяно (колишній виконавчий директор і заступник голови правління Inditex Group), який має велике значення в історії цієї компанії та її для розуміння, і його неоціненний наступник Пабло Ісла (нинішній голова правління і виконавчий директор в Inditex із липня 2011 року). Вони обоє неодноразово чули, як за найменшої нагоди я намагалася переконати Амансіо: «Ви маєте збагнути: це якось несправедливо, якщо ми не пояснимо світові, що ви за людина. Ви маєте прийняти це як факт: те, що ви очолюєте список багатіїв Іспанії і, власне, є одним із найзаможніших людей у

світі насправді нічого про вас не говорить. Так, це доводить, що ви заробили мільйони, але, як не парадоксально, майже нічого не говорить про вас як про людину. Набагато важливіше, щоб ви пояснили свої погляди, розповіли, що для вас важливо. Хто такий Амансіо Ортега насправді? Звідки він узявся? Куди він прямує? Що спонукало його мріяти про свою імперію, яка нині стала зримою і відчутною реальністю?».

Мене ніколи не зупиняли його категоричні відмови. Я зятято вірила, що одного дня моя впевненість і сила моїх аргументів переможуть його і він усвідомить мою правоту. І дійсно, за багато років потому сталося ось що. Він, звісно ж, не сказав про свою цілковиту підтримку цього проекту, що примусило б відмовитися від найусталеніших принципів, проте він написав мені листа, який став найочікуванішим подарунком: «Ви маєте робити те, чого прагнете. Власне, я не можу перешкод нам написати цю книгу. Я вам довіряю». Амансіо запропонував: «Тільки не пишійте лише хороше, і не пишійте, що я сам один побудував фірму. Тепер нас уже понад 80 тисяч осіб, і це без хто раніше був із нами, а нині уже не працює на компанію».

Саме так і зродилася ця книга, про яку я мріяла відтоді, коли майже налетіла на чоловіка у сорочці з коротким рукавом. Той чоловік ховався між одягом у магазині в Артеїхо. Він посміхнувся мені своєрідною і особливою посмішкою і сказав: «Я — Ортега, а ви, мабуть, Ковадонга. Я чекав на вас». І жоден з нас тоді навіть не здогадувався про те, як багато всього, що ми дізналися одне про одного у подорожі життям, стане потім відомо й світові. Ми обоє усвідомили, що не маємо права приховувати таємниці, хоча вони і можуть здаватися малозначними. Утім вони можуть наситити таким неповторним ароматом, який хоч і не має прямої матеріальної цінності на ринку, зате є неодмінною складовою предметів з категорії розкоші. Я буду дуже рада написати цю історію про хлопчика, який народився 75 років тому в невеликому селищі в провінції Леон, що на північному заході Іспанії, і його могутню імперію *от кутюр*, щоб усі могли її прочитати.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)